

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis
Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev
De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo**

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

III. Oppressus Theodoretus Leonem Papam appellavit; à quo receptus est in communionem, atque ea ratione episcopatum suum recepit. Admissus dein ad synodus Chalcedonensem, gravis controversiæ occasio ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Episcopum Cyrensem : qui non fuit depositus in secunda synodo Ephesina, ut vixum Baronio & Perronio.

II. Damnatus fuit in Concilio Ephesino primo, quod Nestorio favere videretur. Dejectus autem fuit invocatus & inauditus in secundo, in consequentiam sententiae à primo late.

III. Oppressus Theodoretus Leonem Papam appellavit; a quo receptus est in communionem, atque caratione episcopatum suum recepit. Admissus deinde ad synodum Chalcedonensem, gravis controversia occasio fuit; quam ut sedarent Iudices, dixerunt eum venire tantum ut accusatorem. Absoluta ergo non fuit restitutio Theodoreti.

IV. Restitutio hec integra fuit postquam iudicio synodi & Imperatoris comprobata fuit, post anathema Nestorio dictum à Theodoreto.

V. Leo ipse agnoscit definitivum decretum de restituitione Theodoreti debere fieri in synodo.

VI. Agitur de collectione canonum à Theodoreto continuata, in qua additi sunt canones Sardicenses. Abarant illi à collectione quam Concilium Chalcedoneense probavit.

I. **D**ioscori saevitia afflxit etiam Theodoretum Episcopum Cyri in patriarchatu Antiocheno; adeo ut coactus fuerit sedis apostolicae auctoritatem implorare, ut Ecclesia sua restitueretur. Existimant Cardinales Baronius & Perronius Theodoretum à Dioscoro depositum esse in Concilio secundo Ephesino. Sed acta hujus Concilij probant institutam in eo accusationem non fuisse adversus Theodoretum, sententiam verò latam esse solūm adversus Flavianum & Eusebium Episcopum Doriæ, Eurychetis accusatorem. Sanè Leo filius depositionis Flaviani meminit in suis epistolis. Itaque, ut ego quidem existimo, res suprà repetenda est.

II. Theodoretus unà cum Ioanne Episcopo Antiocheno damnatus fuerat in Concilio primo Ephesino, eò quod scripsisset adversus anathematismos Cyrilli & synodi Alexandrinæ, atque ideo videretur favere Nestorio. Ac licet concordia redisset Ecclesiis Alexandriae & Antiochia, restaurataque esset earum communio, Ægyptij tamen ferre non poterant Theodoretum. Vnde factum ut Imperator Theodosius, cùm convocaret secundam synodum Ephesinam, scriperit ad Dioscorum nolle se ut Theodoretus ad eam accedat, nisi ita prius decreverit universa synodus. Quoniam verò deinceps intellexerat futurum fortassis ut quamplures Episcopi optarent heic adesse Theodoretum, à quo alienatum se esse ait Princeps quod in causa fidei scripsisset nonnulla Cyrillo contraria, altera epistola Dioscoro Alexandrino, Iuvenali Hierosolymitano, & Thalassio Cæsareensi maximam tribuit auctoritatem in causa Theodoreti & aliis quæ spectant ad cogni-

tionem synodi. Dioscorus, qui tam illustri potestate ornatus erat, Theodoretum non judicavit in Concilio. Vocandus enim erat ipse, & causa ejus examinanda; cùm tamen contraria prorsus cura Dioſcoro federit, nimurum ne Theodoretus accerferetur. Itaque Dioscorus eum habens pro damnato in prima synodo Ephesina, tanquam heresos Nestorij fautorem, declaravit coram synodo curaturum se ut Ephesini canones adversus illum custodiantur, elīmque velut Nestorianum ab Ecclesia sua expulit. Huc enim alludunt Ægyptij in Concilio Chalcedonensi. Cyrillum inquit, ejimus, si Theodoretum acceptimus. Canones istum ejecerunt. Vnde constat verba hæc eorundem Ægyptiorum, coram universa synodo damnatus est, significare eum fuisse damnatum omisissi iudiciorum solennibus, in consequentiam sententiae Concilij primi Ephesini.

III. Oppressus Theodoretus, Leonem Papam appellavit. Appellatio autem ejus extat disertis verbis in epistola quam scripsit ad Leonem, itemque in epistola ad Renatum Diaconum: in quibus explicat fidem suam, ostenditque se non esse Nestorianum. Eum itaque Leo recepit in suam communionem, ut ait Paschasius Legatus in actione prima Concilij Chalcedonensis, atque ea ratione episcopatum illi suum restituit. Eum porro in actione prima Concilij interesse jussérunt Iudices imperiales, ob eam videlicet causam, ut ipsi inquit, quod sanctissimus Archiepiscopus Leo ei episcopatum suum reddidisset, & quod divinissimus & piissimus Imperator præcepisset eum adesse in Concilio. Attamen quoniam Ægyptij, Palæstini, & Illyriciani gravissimos tumultus excitabant adversus susceptionem Theodoreti, contrà, Orientalium, Thracicorum, Ponticorum, & Asianorum studiis idem attollebatur, Iudices in his angustiis constituti eò confugere coacti sunt ut dicerent Theodoretum, tametsi locum suum recepisset auctoritate Leonis, venisse tamen ut accusatorem tantum, injurias suas ulturum, & expurgatum si quid adversus eum proponeretur, nam uniuscuiusque partis jus integrum esse. Vnde colligere licet absolutam non fuisse restitutio Theodoreti, sed interim tantum valitaram donec quæstio principalis, ex qua profecta erat ejus depositio, retractata fuisset. quod factum est in Concilio Chalcedonensi.

IV. Hic modus agendi repugnat aliquatenus canonibus Sardicensibus; quibus appellatio quidem ab Episcopum Romanum conceditur, non tamen restitutio ante